

BR ANTOON DE MUNTER
geboren te Heule op 21 november 1926
overleden te Gent
op 1 augustus 2010

Het gezin De Munter-Modde werd gezegend met elf kinderen, vier dochters en zeven zonen. Een van die kinderen was Broeder Antoon, die zoals zijn oom Broeder Sylvanus terecht kwam bij de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, waar hij zich goed thuis voelde.

Het lied 'Omnis expertem' ter ere van Maria Onbevlekt Ontvangen dat bij zijn uitvaart als intredelied gezongen werd, is een dankbare herinnering aan zijn inkleding en professie. Als jongeman stelde Antoon, zoals Tomas en Filippus de vraag aan de afscheidnemende Jezus: 'Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?' En Jezus zei hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven' '... wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe'.

Gesterkt door die blijde boodschap begon Antoon, wilskrachtig en goedmoedig, aan zijn levensopdracht te Ronse en te Oostakker. Te Ronse werd Antoon ingezet als bakker, wever, verantwoordelijke voor de afdeling textiel, en later tot overste van de broeders gekozen voor twaalf jaar. Samen met toen nog 32 medebroeders verwezenlijkte hij de sporthal en de verfraaiing van het broederhuis, een gemeenschappelijke prestatie.

Naar Oostakker overgeplaatst, droeg Br. Antoon als provinciaal econoom de verantwoordelijkheid voor de bouw van het nieuwe broederhuis, dat later werd uitgebreid met een ziekenboeg. Nu is het een veilige haven voor de broeders, rond de huiskapel, in de buurt van de grot van Maria.

Het lijden is nooit veraf in het menselijk leven. Dat was ook zo voor Br. Antoon. Een zwaar ongeval en een nasleep van meerdere heelkundige ingrepen, ziekten en kwalen remden de vaart van zijn leven. Zoals Jezus bestreed hij het lijden, met succes, zodat hij zijn taak verder kon zetten en van het leven kon genieten. Maar vaak stond hij alleen voor het probleem van het lijden, een uitdaging voor het geloof in Gods goedheid. Het antwoord zocht en vond hij in Gods woord o.a. in de Petrus-brief, die in de uitvaartviering werd gelezen:

'Verheug u in de mate dat gij deel hebt aan het lijden van Christus, dan zult gij juichen van blijdschap'. Br. Antoon trachtte het lijden, onder vele vormen, te verbinden met dat van Christus, een verlossend lijden in het licht van de Verrijzenis.

Naar de homilie van de rector, Lucien Lootens